’’رؤحي ڳُلاب کي وشيشتا‘‘

آج باغبان اَپني رؤحي ڳُلاب بچون کو ديک رهي هئہ. چارون اؤر کي رؤحي ڳُلاب بچي باپ دادا کي سنمُک هئہ. ساکار ۾ چاهي کهان ڀي بئٺي هئہ (آج آڌي ڀائي بهن نيچي مرلي سُن رهي هئہ) ليکن باپ دادا اُنهون کو ڀي اَپني نئنون کي سامني هين ديک رهي هئہ، اَڀي ڀي باپ دادا بچون کي سنکلپ کو سُن رهي هئہ. سڀي سنمُک مرلي سُنني چاهتي هئہ ليکن نيچي هوتي هوئي ڀي باپ دادا بچون کو سامني ديک رهي هئہ. هرايک رؤحي ڳُلاب کي خوشبوءِ باپ دادا کي پاس آ رهي هئہ. هئہ تو سڀ نمبروار ليکن اِس سميہ سڀي ’’ايک باپ دوسرا نہ کوئي‘‘ اِسي رؤحاني خوشبوءِ ۾ نمبروَن اِسٿتي ۾ هئہ. اِس ليئي رؤحاني خوشبوءِ وطن تک ڀي پهونچ رهي هئہ. رؤحاني خوشبوءِ کي وشيشتائون کو جانتي هو! کس آڌار پر رؤحاني خوشبوءِ سدا کال ايک رس اؤر دؤر دؤر تک ڦهلتي هئہ اَرٿات پرڀاءُ ڊالتي هئہ؟ اِسکا مُول آڌار هئہ ’’رؤحاني ورتي‘‘. سدا وِرتي ۾ رؤح، رؤح کو ديک رهي هئہ، رؤح سين هين بول رهي هئہ. رؤح هين اَلگ اَلگ اَپنا پارٽ بجا رهي هئہ. مئن رؤح هون، سدا سُپريم رؤح کي ڇترڇايا ۾ چل رها هون. مئن رؤح هون، هر سنکلپ ڀي سُپريم روح کي شريمت کي بِنا نهين چل سکتا هئہ. مجهہ روح کا کراونهار سُپريم روح هئہ. کراونهار کي آڌار پر مئن نِمت کرني والا هون. مئن کرنهار، وهہ کراونهار هئہ. وهہ چلا رها هئہ، مئن چل رها هون. هر ڊئريڪشن پر مجهہ روح کي ليئي سنکلپ، بول اؤر کرم ۾ سدا حضُور حاضر هئہ. اِس ليئي حضور کي آگي سدا مجهہ روح کي جي حضور هئہ. سدا روح اؤر سُپريم روح کمبائينڊ هون. سُپريم روح مجهہ روح کي بِنا رهہ نهين سکتي اؤر مئن ڀي سُپريم روح کي بِنا اَلگ هو نهين سکتا. اَئسي هر سيکنڊ حضور کو حاضر اَنيڀ کرني والي سدا روحاني خوشبوءِ ۾ اَوناشي اؤر ايک رس رهتي هئہ. يهہ هئہ نمبروَن خوشبوئدار روحي ڳُلاب کي وِشيشتا.

اَئسي کي درشٽي ۾ ڀي سدا سُپريم روح سمايا هوئا هونگا. وهہ باپ کي درشٽي ۾ اؤر باپ اُنکي درشٽي ۾ سمايا هوئا هونگا. اَئسي روحي ڳُلاب کو، ديهہ وا ديهہ کي دنيا وا پُراڻي ديهہ کي وستوُ، وِيڪتي ديکتي هوئي ڀي نهين دکائي دينگي. ديهہ دواران بول رها هون ليکن ديکتا روح کو هئہ، بولتا روح سين هئہ. کيونک اُنکي نئنون کي دنيا ۾ سدا روحاني دنيا هئہ، فرشتون کي دنيا هئہ، ديوتائون کي دنيا هئہ. سدا روحاني شيوا ۾ رهتي. دِن هئہ وا رات هئہ ليکن اُنکي ليئي سدا روحاني شيوا هئہ. اَئسي روحي ڳُلاب کي سدا روحاني ڀاونا رهتي کِ سروَ رؤحين هماري سمان ورٿي کي اَڌکاري بن جائي. پَروش آتمائون کو باپ دواران پراپت هوئي شکتيون کا سهيوگ دي، اُنهون کو ڀي اَنيڀ کرائين. کسي کي ڀي کمزوري اؤر کمي کو نهين ديکينگي. اَپني ڌارٽا کيئي هوئي گڻون کا، شکتيون کا سهيوگ ديني والا داتا بنينگي. برهمڻ پريوار کي ليئي سهيوگي، اَنيہ آتمائون کي ليئي مهاداني. يهہ اَئسا هئہ، يهہ ڀاونا نهين. ليکن اِسکو ڀي باپ سمانِ بنائون، يهہ شڀ ڀاونا. ساٿ ساٿ يهي سريشٽ کامنا. يهہ سروَ آتمائين کنگال، دکِي، اَشانت سين سدا شانت، سک روپ مالامال بن جائي. سدا سِمرتي ۾ ايک هين ڏُن هونگي کِ وشوَ پريورتن جلدي سين جلدي کئسي هو. اِسکو کها جاتا هئہ’’روحي ڳُلاب‘‘.

آج مھاراشٹر کا ٹرن ھئہ. مھاراشٹر والي سدا ایک ھین ''مھا'' شبد کو یاد رکي تو سبؔ مھان اَرتھات نمبروَن بن جائي. مھاراشٹر والون کا کیا لکش ھئہ؟ مھان بننا. سُوَ کو ہي مھان بنانا ھئہ، وشوَ کو ہي مھان بنانا ھئہ. یھي سدا سِمرتي مہ رھتا ھئہ.

اؤر کرناٹک والي سدا ناٹک مہ ھیِرو پارٹ بجاني والي ھئہ. بننا ہي ھیرو ھئہ، بنانا ہي ھیِرو ھئہ. آنڈرا اَرتھات اَنڈِیارا مِٹاني والي. سبؔ پرکار کا اَنڈیرا. آنڈرا مہ غریبي کا اَنڈکار ہي زیادہ ھئہ. تو غریبي کو مِٹاکر سروَ کو سمپن بنانا ھئہ. تو آنڈرا والي وشوَ کو سدا شاھوکار بناني والي ھئہ جو نہ تن کي غریبي، نہ ڈن کي غریبي، نہ من کي شکتیون کي غریبي. تن، من، ڈن، تینون ھین غریبي کو مِٹاني والي. اِس اَنڈکار کو مِٹاکر سدا روشني لاني والي تو آنڈرا نِواسي ھو گئي ''ماسٹر گیان سوریہ''. مدراس اَرتھات سدا راس مہ مگن رھني والي. سنسکار ملن کي ہي راس، خوشي کي ہي راس اؤر ڤر اِسٹول مہ ہي راس کرني والي. مَد مگن کو ہي کھا جاتا ھئہ. تو سدا اِسي راس مہ مگن رھني والي. سمجھا، سبي کا آکیوپیشن کیا ھئہ. اَب تو سبؔ سین ملي نان. ملنا اَرتھات لینا تو لي لیئا نان. آخر تو نئن مُلاقات تک پھونچنا ھئہ. باپ دادا کي لیئي نیچي وا اوپر بئٹي ھوئي سبؔ وي.آئ.پي. ھئہ.

ٹیچرس کي ساتھ:-

باپ دادا سروَ نِمت بني ھوئي شیواڈاریون کو کس روپ مہ دیکنا چاھتي ھئہ؟ یھہ جانتي ھو. باپ دادا سروَ شیواڈاریون کو سدا اَپني سَمان جئسي باپ کرتویہ کي کارڻ اَوترت ھوتي ھئہ وئسي ھر شیواڈاري شیوا کي پرت اَوترت ھوني والي سبؔ اَوتار بن جائي. ایک اَوتار ڈراما اَنوسار سرشٹي پر آتا تو کتنا پریورتن کر لیتا. وھہ ہي آتمک شکتي والي اؤر یھہ اِتني پرماتم شکتي سوروپ، چارون اؤر اَوتار اَوترت ھو جائي تو کیا ھو جائینگا؟ سھج پریورتن ھو جائینگا. جئسي باپ لونِ لیتا ھئہ، بنڈن مہ نھین آتا، جب چاھي آئي جب چاھي چلي جائي، نِربنڈن ھئہ. اَئسي سبؔ شیواڈاري شریر کي سنسکارون کي، سیاۓ کي بنڈن سین مُکت جب چاھین جئسي چاھین وئسا سنسکار اَپنا بنا سکي. جئسي دیھہ کو چلاني چاھین وئسي چلاۓ سکین جئسا سیاۓ بنانا چاھین بنا سکي اَئسي نھین کِ میرا سیاۓ ھین اَئسا ھئہ، کِیا کرون؟ میرا سنسکار، میرا بنڈن اَئسا ھئہ، نھین. لیکن اَئسي نِربنڈن جئسي باپ نِربنڈن ھئہ کئین سوچتي ھئہ، ھم تو جنم مرڻ کي چکر کي کارڻ شریر کي بنڈن مہ ھئہ. لیکن یھہ بنڈن ھئہ کیا! اَب تو شریر آپکا ھئہ ھین نھین ڤر بنڈن آپکا کھان سین آیا؟ جب مرجیوا بن گئي تو شریر کسکا ھوئا؟ تن، من، ڈن تینون اَرپڻ کیئا ھئہ یا صرف دو کو اَرپڻ کیئا، ایک کو نھین. جب میرا تن ھین نھین، میرا من ھین نھین تو بنڈن ھو سکتا ھئہ! یھہ ہي کمزوري کي بول ھئہ، کیا کرین جنم جنم کي سنسکار ھئہ، شریر کا حساب کتاب ھئہ. لیکن اَب پُراٹي جنم کا پُراٹا خاطا سنگم یُگ پر سماپت ھوئا. نیان شروع کیئا، اَبي اُڈر کا پُراٹا ریجسٹر سماپت ھو گیا یا اَبي تک سنبال کر رکا ھئہ؟ ختم نھین کیئا ھئہ؟ تو سمجھا، باپ دادا کیا دیکنا چاھتي ھئہ.

اِتني سبؔ اَوتار پرگھٹ ھو جائي تو سرشٹي پر ھلچل مچ جائینگي نان. اَوتار اَرتھات اوپر سین آني والي آتما، مول وطن کي اِسٹتي مہ اِسٹت ھو اوپر سین نیچي آئو. نیچي

سين اوپر نهين جائو، هئہ هين پرمڌام نِواسي آتما، ستوپرڌان آتما. اَپني آدي اَنادي سوروپ کي سِمرتي ۾ رهو. اَنت کي سِمرتي ۾ نهين رهو، اَنادي آدي، ڦر کيا هو جائينگا؟ سُيم ڀي نِربنڌن اؤر جنهون کي شيوا کي نِمت بني هو وهہ ڀي نِربنڌن هو جائينگي. نهين تو وهہ ڀي کوئي نہ کوئي بنڌن ۾ بنڌ جاتي هئہ. سُيم کو نِربنڌن، اَوترت هوئي آتما سمجهہ کر کرم کرو، تو اؤر ڀي آپکو فالو کرينگي. جئسي ساکار باپ کو ديکا، کيا ياد رها؟ باپ کي ساٿ مئن ڀي کرماتيت اِسٿتي ۾ هون يا ديوتائي بچپن روپ ۾. اَنادي آدي روپ سدا سِمرتي ۾ رها تو فالو فادر. ٽيچرس سين پوڇني کي ضرورت نهين ڪِ سنتشٽ هو؟ ٽيچر سين پوڇنا منعيٖ ٽيچر کي اِنسلٽ کرنا. اِس ليئي باپ دادا اِنسلٽ تو نهين کر سکتي. باپ سمانِ نِمت هو. نِمت کا اَرٿ هين هئہ سدا کَرن کراونهار کي سِمرتي سوروپ. يهي سِمرتي سَمرٿ سِمرتي هئہ. کرنهار هون ليکن کرن کراونهار کي آڌار پر کرنهار هون نِمت هون ليکن نِمت بناني والي کو ڀوُلنا نهين. مئن‌پن نهين، سدا باپ دادا هين مُک ۾، من ۾ کرم ۾ ياد رهي، يهي پاٺ پکا هئہ نان.

پارٽيون کي ساٿ:-

1- اَمبرت ويلي سين ليکر رات تک جو ڀي باپ نين سريشٽ مت دِي هئہ اُسي مت کي اَنوسار ساري دنچريا وِيتيت کرتي هو؟ اوٺنا کئسي هئہ، چلنا کئسي هئہ، کانا کئسي هئہ، کاريہ وهنوار کئسي کرنا هئہ، سڀکي پرت سريشٽ مت ملي هوئي هئہ. اُسي سريشٽ مت کي پرماڻ هر کاريہ کرتي هو؟

هر کرم کرتي هوئي اَپني اِسٿتي سريشٽ رهي اُسکي ليئي کؤنسا شبد سدا سِمرتي ۾ رکو؟ ”ٽرسٽي“. اَگر کرم کرتي ٽرسٽي‌پن کي سِمرتي رهي تو اِسٿتي سريشٽ بن جائينگي. کيونک ٽرسٽي بن چلني سين سارا هين بوجهہ باپ پر پڙ جاتا هئہ، آپ سدا ڊبل لائيٽ بن جاتي. ڊبل لائيٽ هوني کي کارڻ هاءِ جمپ دي سکتي هو. اَگر گرهستي سمجهتي هو تو ڈُمب لگ جاتا. سارا بوجهہ اَپني پر آ جاتا. بوجهہ والا هاءِ جمپ دي نهين سکتا. اؤر هين سُواس ڦوُلتا رهينگا. ٽرسٽي سمجهني سين اِسٿتي سدا اونچي رهينگي. تو سدا ٽرسٽي هوکر رهني کي سريشٽ مت کو سِمرتي ۾ رکو.

2- باپ دادا دواران سڀي کو کؤنسي نمبروَن شريمت ملي هوئي هئہ؟ نمبروَن شريمت هئہ ڪِ ”اَپني کو آتما سمجهو اؤر باپ کو ياد کرو“. صرف آتما سمجهني سين ڀي باپ سين شکتي نهين ملينگي. ياد نہ ٺهرني کا کارڻ هين هئہ ڪِ آتما سمجهہ کر ياد نهين کرتي هو. آتما کي بجاءِ سُيم کو ساڌارڻ شريرڌاري سمجهہ کر ياد کرتي هو. اِس ليئي ياد ٽِکتي نهين. وئسي ڀي کوئي دو چيزون کو جب جوڙا جاتا هئہ تو پهلي سمانِ بناتي هئہ. اَئسي هين آتما سمجهہ کر ياد کرو تو ياد سهج هو جائينگي، کيونک سمانِ هو گئي نان. يهہ پهلي شريمت هين پرئکٽيکل ۾ سدا لاتي رهو. يهي مکيہ فائونڊيشن هئہ. اَگر فائونڊيشن کچا هونگا تو آگي چڙهتي کلا نهين هو سکتي. اَڀي اَڀي چڙهتي کلا، اَڀي اَڀي نيچي آ جائينگي. مکان کا ڀي فائونڊيشن اَگر پکا نہ هو تو ڊَرار پڙ جاتي هئہ يا گِر جاتا هئہ. اَئسي

هين يهہ فائونڊيشن مضبوط نهين تو مايا نيچي گِرا دينگي. اِس ليئي فائونڊيشن سدا پڪا. سهج بات ڪي اوپر ٻي بار بار اَٽينشن. اَگر اَٽينشن نهين ديتي تو سهج بات ٻي مشڪل هو جاتي.

3- سدا يهہ نشا رهتا هئہ ڪِ هم ڪلپ ڪلپ ڪي اَڌڪاري آتما هئہ؟ هم هين ٿي هم هين هئہ، هم هين ڪلپ ڪلپ هونگي. ڪلپ پهلي ڪا نظارا اَئسي هين سپشٽ سِمرتي مِہ آتا هئہ! آج برهمڻ هئہ ڪلهہ ديوتا بنينگي. هم هين ديوتا ٿي يهہ نشا رهتا هئہ؟ ”هم سو، سو هم“ يهہ منتر سدا سِمرتي مِہ رهتا هئہ؟ اِسي ايڪ نشي مِہ رهو تو سدا جئسي نشي مِہ سب باتين ڀول جاتي هئہ، سنسار هين ڀول جاتا هئہ، اَئسي اِسمِہ رهني سين يهہ پراڻي دنيا سهج هين ڀول جائينگي. اَئسي اَپني اَوسٿا اَنيڀوَ ڪرتي هو؟ تو سدا چيڪ ڪرو، آج برهمڻ ڪل ديوتا، يهہ ڪتنا سميہ نشا رهتا هئہ؟ جب وهنوار مِہ جاتي تو ٻي يهہ نشا قائم رهتا ڪِ هلڪا هو جاتا؟ جو جئسا هوتا هئہ اُسڪو وهہ ياد رهتا هئہ. جئسي پريزيڊنٽ هئہ، وهہ ڪوئي ٻي ڪام ڪرتي يهہ نهين ڀولتا ڪِ مئن پريزيڊنٽ هون. تو آپ ٻي سدا اَپني پوزيشن ياد رکو. اِس سين سدا خوشي رهينگي، نشا رهينگا. سدا خُماري چڙهي رهي. هم هين ديوتا بنينگي، اَڀي ٻي برهمڻ چوٽي هئہ، برهمڻ تو ديوتائون سين ٻي اونچ هئہ. اِس نشي ڪو مايا ڪتنا ٻي توڙني ڪي ڪوشش ڪري ليڪن توڙ نہ سڪي. مايا آتي تب هئہ جب اَڪيلا ڪر ديتي هئہ. باپ سين ڪنارا ڪرا ديتي هئہ. ڊاڪوُ ٻي اَڪيلا ڪرڪي ٿُر وار ڪرتا هئہنان. اِس ليئي سدا ڪمبائينڊ رهو، ڪڀي ٻي اَڪيلي نهين هونا. ”مئن اَؤر ميرا بابا“ اِسي سِمرتي مِہ ڪمبائينڊ رهو.

4- سڀي اَپني ڪو مهان ڀاڳيشالي سمجهتي هو؟ ديڪو ڪتنا بڙا ڀاڳيہ هئہ جو وردان ڀومي مِہ وردانون سين جهولي ڀرني ڪي ليئي پهونچ گئي هو. اَئسا ڀاڳيہ وشوَ مِہ ڪتني آتمائون ڪا هئہ؟ ڪوٽون مِہ ڪوئي اَؤر ڪوئي مِہ ٻي ڪوئي. تو يهہ خوشي سدا رکو ڪِ جو سُنتي ٿي، ورڻن ڪرتي ٿي، ڪوٽون مِہ ڪوئي، ڪوئي مِہ ٻي ڪوئي آتما، وهہ هم هين هئہ. اِتني خوشي هئہ؟ سدا اِسي خوشي مِہ ناچتي رهو ”واهہ ميرا ڀاڳيہ“ يهي گيت گاتي رهو اَؤر اِسي گيت ڪي ساٿ خوشي مِہ ناچتي رهو. يهہ گيت تو گاني آتا هئہ نان ”واهہ ري ميرا ڀاڳيہ اَؤر واهہ ميرا بابا“. واهہ ڊراما واهہ! يهہ گيت گاتي رهو. بهت لڪي هو. باپ تو سدا هر بچي ڪو لوَلي بچا هين ڪهتي هئہ. تو لوَلي ٻي هو، لڪيئيسٽ ٻي هو. ڪڀي اَپني ڪو ساڌارڻ نهين سمجهنا، بهت سريشٽ هو. ڀڳوان آپڪا بن گيا تو اَؤر ڪيا چاهيئي.جب ٻيج ڪو اَپنا بنا ديئا تو ورڪيہتو آ هين گيا نان. تو سدا اِسي خوشي مِہ رهو. آپڪي خوشي ڪو ديک دوسري ٻي خوشي مِہ ناچتي رهينگي. اَڇا.

وردان - اَپني سُوَ سوروپ اَؤر سُوَ ديش ڪي سوَمان مِہ اِسٿت رهني والي ماسٽر لبريٽرڀوَ

آج ڪلهہ ڪي واتاورڻ مِہ هر آتما ڪسي نہ ڪسي بات ڪي بنڌن وَش هئہ. ڪوئي تن ڪي دُک ڪي وشيڀوُت هئہ، ڪوئي سنبنڌ ڪي، ڪوئي اِڇائون ڪي، ڪوئي اَپني دُکدائي سنسڪار سوَڀاءُ ڪي، ڪوئي پريڀوُ پراپتي نہ ملني ڪي ڪارڻ، پُڪارني چلاني ڪي دُک ڪي وشيڀوت.... اَئسي دُک اَشانتي ڪي وَش آتمائين اَپني ڪو لبريٽ ڪرنا چاهتي هئہ تو اُنهين دُکميہ جيوَن سين لِبريٽ ڪرني ڪي ليئي اَپني سُوَ سوروپ ڪي سوَمان مِہ اِسٿت رهہ، رحمدل بن ماسٽر لِبريٽربنو.

سلوگن - سدا اَچل اَڈول رهني ڪي ليئي ايڪ رس اِسٿتي ڪي آسن پر وِراجمان رهو.